

Colpidora foscor, malèfica

La història. Los Àngeles, Califòrnia, avui. Martin, nen de 10 anys, no pot dormir per les nits: la seva mare parla amb un personatge invisible que només es fa visible en la foscor, i que aprofita per assassinar.

La pel·lícula. L'estiu té coses bones: la roba s'eixuga en un esternet, la gent se'n va i les pantalles a les fosques il·luminen alguna que altra sorpresa. *Nunca*

apagues la luz és la d'aquest estiu terrorífic, dominat pels zombies Rajoy, Rivera i Sánchez. Amb quatre dòlars, el suec David F. Sandberg (1981) allarga el curtmetratge del mateix títol de la seva muller, la Lotta Losten, i munta un senyor exercici d'estil de com acollonir el personal amb els trucs i tòpics

de tota la vida, narrant l'esquizofrènia nocturna d'una amantíssima mare. *Nunca apagues la luz* (*Lights out*, apagar el llum) és el sarcàstic avís que la distribuïdora espanyola s'ha marcat amb el títol. Tot cinèfil sap que si t'endinSES dins la panxa de la sala, tard o d'hora els llums s'apaguen i els somnis i els malsons ímperen a tort i a dret. Els primers espectadors dels Lumière encara xiscien quan un tren se'ls aboca al damunt! Aquesta joguina terrorí-

fica al voltant de la fotofòbia (res a veure amb el terror a ser fotografiat de grat per força, sinó el rebuig a la llum llunàtica o solàr), abasta moments antològics: quan els soferts membres de la família il·luminen el soterrani amb llanternes que penetren dins la foscor de la sala cinematogràfica. A la sessió que vaig assistir dissabte passat, havent dinat, la dotzena d'espectadors i espectadores

encara tremolem buscant d'on provenien els xiscles guturals, les foscores opressives i les ombres malèvoles que ens envoltaven. D'això se'n diu eficiència narrativa. Menys és més. Clar que si hom busca i rebusca, et trobes amb la discreta però impressionant Maria Bello, capaç de fer estimar una mare súper al·lucinada.

El tema. Els malsons familiars es fan monstruosos dins la foscor.

La imatge. Martin tot dormint vestit dins la banyera amb la llanterna encesa il·luminant-li la corona.

La frase. "Tenemos que encontrar más luz", inquireix la Rebecca. I sobretot taquígrafs, quan la classe política mercadeja entre-sí.

La recomanació. Refrescant gaspatxo terrorífic ideal per a gourmets inapetents, és a dir, de volta de tot.

Nunca apagues la luz

Director: David F. Sandberg.
Intèrprets: Teresa Palmer, Maria Bello, Gabriel Bateman, Alexander DiPersia. EUA, 2016. 81'. JCA Alpicat.